

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 14Cb/108/1996
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5396899790
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Holeščáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2019:5396899790.28

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd ČADCA sudkyňou Mgr. Annou Holeščákovou v spore žalobcu: A. I., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom O. XXX, XXX XX D., právne zast. JUDr. Bohuslav Majchrák, advokát, spol. s r. o. so sídlom 023 05 Nová Bystrica 850, sídlo kancelárie: Fraňa Kráľa 2080, 022 01 Čadca, IČO: 34 416 525, proti žalovaným v rade 2/ W. B., nar. XX.X.XXXX, s miestom podnikania XXX XX O. XXX, IČO: 14 242 346, 4/ W. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom O. Č.. XXX, XXX XX O. (pôvodne podnikajúci ako SZČO podľa živnostenského registra do 31.5.2018 s miestom podnikania O. XXX, IČO: 31 057 110), o zaplatenie 4.468,73 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti prevyšujúcej nárok žalobu voči žalovaným v rade 2/ a 4/ na zaplatenie istiny v sume 4.468,73 Eur a úroku z omeškania 17,6 % ročne zo sumy 4.468,73 Eur od 2.5.1994 do zaplatenia z a s t a v u j e .
- II. Žalovaní v rade 2/ a 4/ s ú p o v i n n í solidárne uhradiť žalobcovi sumu 4.468,73 Eur spolu s úrokom z omeškania 17,6 % ročne zo sumy 4.468,73 Eur od 22.5.1996 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- III. Vo zvyšnej časti žalobu voči žalovaným v rade 2/ a 4/ z a m i e t a .
- IV. Žalovaní v rade 2/ a 4/ m a j ú voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 46,46 %, o ktorej sume po právoplatnosti rozsudku rozhodne samostatným uznesením poverený súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca v podanom návrhu doručenom Okresnému súdu v Čadci 2.5.1996 (č.l. 1) sa domáhal vo vzťahu k žalovaným 1/ M. B., nar.X.X.XXXX, 2/ W. B.Y., nar.XX.X.XXXX, 4/ W. B., nar.X.X.XXXX, 5/ W. B., nar.XX.X.XXXX, (právnej nástupkyňi po žalovanom v rade 3) B. B.) zaplatenia sumy 16.694,22 € (502.930,- Sk) spolu s príslušenstvom - úrokom z omeškania 22 % ročne od 2.5.1994 do zaplatenia z uplatnenej sumy.

2. Súd vo veci rozhodoval opakovane, pričom k priebehu súdneho sporu trvajúceho od roku 1996 uvádza, že prvý krát rozhodol rozsudkom zo dňa 14.6.2010 č.k. 14Cb/108/1996 - 447, ktorým podanej žalobe vyhovel v časti a žalovaných v rade 2, 4, 5 (právna nástupkyňa po žalovanom v rade 3) zaviazal uhradiť žalobcovi 4.468,73 € spolu s úrokom z omeškania ročne od 2.5.1994 do zaplatenia a v vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol. Voči rozsudku podali odvolanie žalovaná v rade 5), žalobca, žalovaní v rade 2 a 4.

3. Súd vyššieho stupňa rozhodoval o odvolaní žalobcu ako i žalovaných v rade 2, 4 a 5, kedy v rozhodnutí pod sp. zn. 14Cob/297/2010 (č.l. 522) zo dňa 16.5.2012, rozhodol tak, že:

- vo výroku č. I/ odvolanie žalovaného v 2. rade proti prvostupňovému rozsudku zo dňa 14.6.2010 o zamietnutí zvyšku žaloby v časti nároku proti žalovanému v 1. rade o zaplatenie 12.522,- Eur (377.238,- Sk) s príslušenstvom odmietol.
- vo výroku II/ odvolanie žalovaného v 4. rade W. B. mladšieho vo výroku o zamietnutí zvyšku žaloby v časti nároku žalobcu proti žalovanému v 1. rade o zaplatenie 12.522,- Eur s príslušenstvom (377.238, Sk) odmietol.
- vo výroku III/ rozsudok prvostupňového súdu zo dňa 14.6.2010 o zamietnutí zvyšku žaloby voči žalovanému v 1. rade potvrdil.
- vo výroku IV/ rozsudok Okresného súdu Čadca zo dňa 14.6.2010 o povinnosti žalovaných 2, 4, 5 spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 4.468,73 Eur spolu so 17,6 %-ným úrokom z omeškania ročne od 2.5.1994 do zaplatenia a vo výroku o trovách konania rozsudok zrušil a vrátil v tejto časti na ďalšie konanie.

4. V odôvodnení súd vyššej inštancie vo vzťahu k zrušenej časti rozsudku konštatoval, že nebolo rozhodnuté o čiastočnom späťvzati žaloby, čo mohlo mať vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia v napadnutej časti. Objasní dispozitívny úkon žalobcu a doplní dokazovanie čo do obrany žalovaných v rade 2-5 o existencii ďalšieho bankového účtu B. X. O.. v ČR a v prípade, že zistí ďalší majetok, prípadne iné okolnosti, doplní dokazovanie i znalecky. V rámci trov sa vyporiada i s náhradou trov spojených so znalečným (č.l. 1545 spisu) podľa výsledku konania.

5. V ďalšom súd vyzval právneho zástupcu žalobcu vo vzťahu k späťvzati čo do sumy 296,52 € (č.l. 539 spisu) s príslušenstvom a doplnil dokazovanie čo do zistenia účtu v ČR (č.l. 548 a nasl. spisu, č.l. 728). Právny zástupca žalobcu poukázal na to, že späťvzatie malo relevanciu vo vzťahu k žalovanému v rade 1) nateraz je rozhodovanie o späťvzati neaktuálne pokiaľ žaloba bola voči nemu zamietnutá a žiadal aby o tomto späťvzati pre zmätočnosť súd ďalej nerozhodoval. Vo vzťahu k dokazovaniu o účte vedenom na území ČSOB súd poukazuje na správu zo dňa 19.9.2013 (č.l. 731) o nemožnosti dohľadania informácií vzhľadom na dobu uplynulú od roku 1993 (kedy mal byť účet založený) avšak v IPB žiadna z osôb identifikovaná v dožiadaní (žalobca a žalovaní) v pobočke Ostrava nemala otvorený účet.

6. Súd vo veci opätovne po doplnení dokazovania rozhodol v poradí druhým rozsudkom č.k. 14Cb/108/1996 - 880 zo dňa 7.5.2015, ktorým žalovaným v rade 2 a 4 opätovne uložil povinnosť uhradiť v prospech žalobcu sumu 4468,73 € spolu so 17,6% úrokom z omeškania ročne od 2.5.1994 do zaplatenia, voči žalovanej v rade 5) nárok v celom rozsahu zamietol a žalovaným v rade 2 a 4 uložil povinnosť uhradiť trovy konania. Zároveň žalobcovi uložil povinnosť hradiť žalovanému v rade 1) trovy konania a žalovanej v rade 5 nárok na náhradu trov konania nepriznal. V dôsledku odvolania žalovaných v rade 2 a 4 Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 14Cob/118/2015 rozsudok okresného súdu zrušil vo výrokoch, ktoré sa týkali žalovaných v rade 2 a 4, ktorým rozhodol súd o povinnosti žalovaných v rade 2 a 4 spoločne a nerozdielne uhradiť žalobcovi 4.468,73 € spolu so 17,6% úrokom z omeškania od 2.5.1994 do zaplatenia a v časti náhrady žalobcovi trov konania.

7. Súd vyššej inštancie v záveroch odôvodnenia (záväzný právny názor) uviedol, že účastník, ktorý vystúpil zo združenia, pokiaľ ide o nároky zo spoločného majetku účastníkov združenia, má nárok na podiel na majetku podľa stavu v deň vystúpenia (alebo vylúčenia). Tento podiel sa mu vyplatí v peniazoch a to v rozsahu ustanovenom § 835 ods. 1 OZ. S týmto nekorešponduje postup a napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorý správne konštatoval okamih vystúpenia žalobcu zo združenia podľa zmluvy zo dňa 1.1.1992 a to 4.11.1993, na druhej strane vychádzal zo záverov znaleckého posudku Y. U. B., ktorý stanovil skutočnosti rozhodné pre nároky ku dňu 31.12.1993. V tomto smere neobstojí správnosť a úplnosť skutkových zistení a záverov okresného súdu a nesprávne bolo tiež neakceptovanie návrhov na znalecké dokazovanie vznesené žalovanými v rade 2 a 4 na pokračovanie v znaleckom dokazovaní. Žalovaní požiadali o vykonanie znaleckého dokazovania (č.l. 616 spisu), doložili viaceré dokumenty (č.l. 619 - 672 spisu) vrátane vlastných výpočtov o majetkovej situácii združenia v rozhodnej dobe, ďalej bol doložený výpis z bankového účtu M. B. za rok 1993 v IPB, pobočka Ostrava (č.l. 731-735 spisu), ktoré nepochybne vyžadujú v rámci dokazovania potrebné odborné znalosti pre prijatie skutkových ako i následne právnych záverov potrebných pre vecne správne rozhodnutie vo veci. V ďalšom súd primárne doplní dokazovanie znaleckým posudkom v ktorom za rozhodný dátum bude určený deň vystúpenia žalobcu zo združenia, pričom bude potrebné, aby znalec preskúmal doteraz v konaní predložené relevantné listiny obsiahnuté v spise, ktoré neboli skúmané pri podaní doterajšieho znaleckého posudku.

8. Podľa § 470 ods. 1 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 470 ods. 2 prvej vety CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

9. Počnúc dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý zrušil dovtedy platný zákon č. 99/1963 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1963/99/>> Zb. v znení neskorších predpisov Občiansky súdny poriadok. Keďže v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (ak nie je ustanovené inak), je potrebné na danú právnu vec aplikovať právnu úpravu CSP. Zároveň však uvedený právny predpis v ustanovení § 470 ods. 2 stanovuje výnimky z tohto základného pravidla. Podľa tohto ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

10. Žalovaní v rade 2 a 4 po rozhodnutí súdu vyššieho stupňa žiadali o prikázanie veci z dôvodu vhodnosti inému súdu o ktorom procesnom návrhu rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 13Ncb/9/2016 (č.l. 1071) zo dňa 28.10.2016, ktorým návrhu žalovaných v rade 2 a 4 na prikázanie sporu vedeného na OS Čadca sp. zn. 14Cb/408/1996 zo inému súdu tej istej inštancie z dôvodu vhodnosti nevyhovelo. Proti tomuto uzneseniu podali dovolanie žalovaní v rade 2 a 4 o ktorom dovolaní rozhodol Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 5Obdo/31/2017 zo dňa 15.6.2017, ktorým dovolanie žalovaných v rade 2 a 4 odmietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania (č.l. 1112 spisu).

11. Súd výzvou zo dňa 13.9.2017 vyzval strany sporu, aby súdu v lehote 30 dní oznámili v nadväznosti na rozhodnutie súdu vyššej inštancie zo dňa 12.1.2016 č.k. 14Cob/118/2015 návrhy na doplnenie dokazovania s tým, že po uplynutí tejto lehoty súd na ďalšie dôkazy prihliadať nemusí. Súčasne vyzval žalovaných, aby súdu oznámili, či naďalej trvajú na znaleckom dokazovaní (po zložení zálohy dokazovanie nariadi súd) alebo súdu predložia súkromný znalecký posudok v súlade s ust. § 209 ods. 1 a 2 CSP. Žalobcovi - právnenému zástupcovi bola výzva doručená 18.9.2017, žalovanému v rade 2) 25.9.2017, žalovaný v rade 4) si výzvu neprevzal (závada č.l. 1122 spisu), bola uplatnená fikcia doručenia. V dôsledku oznámenia žalovaných v rade 2 a 4 čo do „pochybenia“ súdu (hoc podľa názoru súdu išlo iba o účelové tvrdenie) súd doručoval žalovaným výzvu opakovane, ktorú si prevzali dňa 30.1.2018 (č.l. 1293 spisu zadná strana).

12. Žalovaní v rade 2 a 4 v podaní doručenom súdu 31.10.2017 (č.l. 1123 - 1291) opísali genézu celkového sporu v ktorom obsiahlom podaní vyhotovili súčasne i kópie listín, tvoriace obsah spisu vrátane referátov (poznámok a pokynov) zo súdneho spisu.

13. Žalovaní v rade 2 a 4 doručili súdu 22.1.2018 sprievodný list obsahujúci správu o výške zostatkov finančných prostriedkov, hodnote hmotného investičného majetku, výške pohľadávok a záväzkov k 31.12.1993 združenia „X. O.“. vypracovanú na základe ich požiadavky W. Š., nar. XX.XX.XXXX, o ktorom tvrdili, že je to osoba znala čo sa týka aj vzdelania, na základe absolvovania inštitútu funkcionárov a pracovníkov národných výborov, ktoré absolvoval v čase od 27.1.1987 do 30.1.1990 s vyznamenaním a ide o osobu, ktorá má 40 ročnú prax v oblasti ekonomiky a žiadal, aby táto osoba bola predvolaná na výsluch. V podaní doručenom súdu 2.3.2018 okrem opätovného zhrnutia žalovanými uvádzaných tvrdení v závere žalovaní uviedli, že oni nepodali zmätočnú žalobu, nežiadali o vyhotovenie posudku, žalobca podal požiadavku o vyhotovenie posudku obidvoch združení nie iba združenia B. X. O.. v doplnenom návrhu. Oni nevytvárali úmyselne prieťahy v konaní s tým, že nevedeli uviesť špecifikáciu žalovanej sumy, ktorú žaloba sľúbil súdu na prvom pojednávaní a nakoniec tak neurobil, v ich záujme je zákonné vyriešenie majetkového vysporiadania, načo sa OS Čadca dňom 2.5.1996 podujal a túto úlohu mal splniť zákonným spôsobom. Ak ju chce OS Čadca splniť zákonne mal by splniť úlohu odvolacieho súdu zo dňa 16.5.2012, kde sa prikazuje, keď sa zistí ďalšia okolnosť, aby dokazovanie doplnil znalecky. K uzneseniu KS Žilina zo dňa 12.1.2016 sp. zn. 14Cob/118/2015 odcitovali ods. 3 zo strany 10 odôvodnenia.

14. Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktoré vykonal v neprítomnosti žalovaného v rade 4), ktorý mal doručenie predvolania vykázané riadne (fikcia doručenia neprevzaté v odbernej lehote), pričom nezistil dôvody pre odročenie pojednávania a ani strany sporu tento procesný návrh nevzniesli. Súd vykonal pojednávanie v súlade s § 180 a nasled. CSP v jeho neprítomnosti a z prednesu právneho zástupcu žalobcu, žalovaného v rade 2 ako i obsahu spisového materiálu k veci sa viažucemu mal ustálený tento skutkový stav:

15. Právny zástupca žalobcu navrhol podanému návrhu (žalobe) vyhovieť, žaloba ako taká je dôvodná čo do rozsahu úpravy žalobného návrhu. S prihliadnutím na výsledky daňovej kontroly došlo k úprave žaloby a žalobného návrhu aj v nadväznosti na vykonané znalecké dokazovanie, kedy bola preukázaná výška čo do uplatneného nároku. Predmet ako taký bol ustálený v danej veci v nadväznosti na výsledky vykonaného dokazovania a teda z dôvodu procesnej aktivity samotný žalobca si uplatňoval iba to, čo mu naozaj reálne patrilo, pričom poukázal aj na doklady, ktoré boli oboznámené na pojednávaní. Vo vzťahu k nároku na náhradu trov konania žiadal, aby súd priznal žalobcovi plný nárok na náhradu trov konania.

16. Žalovaný v rade 2) uviedol, že nárok žalobcu neuznávajú v celom rozsahu od samého počiatku, nie je im známy dôvod vystúpenia zo združenia, opätovne poukázal na genézu súdneho sporu ako i to, že sám právny zástupca žalobcov neuznal závery znaleckého posudku vypracovaného znalcom Y. U. B., okrem iného poukázal na to, že súd nereaguje na ich predložené doklady materiály, či už rôzne vyjadrenia, sťažnosti námietky a to od samého začiatku pojednávania v tejto veci .

17. V danej veci súd poukazuje na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 350/08, podľa ktorého ... „dokazovanie v občianskom súdnom konaní prebieha vo viacerých fázach; od navrhnutia dôkazu cez jeho zabezpečenie, vykonanie a následné vyhodnotenie. Kým navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou účastníkov konania, len súd rozhodne, ktorý z označených (navrhnutých) dôkazov vykoná. Uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci všeobecného súdu korigovať návrhy účastníkov na vykonanie dokazovania sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný“.

18. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04) a aby bolo rozhodnuté v súlade s požiadavkami a právnymi názormi účastníka (I. ÚS 50/04). Do obsahu tohto základného práva nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, alebo dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97).

19. Dokazovanie je jeden zo základných inštitútov civilného procesu, aby súd vedel spor riadne prejednať a rozhodnúť, musí mať zabezpečený dostatok takých poznatkov, ktoré sú významné pre rozhodnutie vo veci. V ust. § 185 CSP je zavedený princíp formálnej pravdy, kedy súd vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu, dôsledkom čoho je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu.

20. Súd v nadväznosti na procesný návrh žalovaných v rade 2 a 4, listinné dôkazy predkladané žalovanými, ktoré reálne vyžadujú odborné vedomosti znalca z príslušného odboru ako i v nadväznosti na intencie (závery v zrušujúcom uznesení) súdu vyššieho stupňa zo dňa 12.1.2016 vo veci vyzval žalovaných v rade 2 a 4 (ako osoby predkladajúce listiny a ktoré osoby navrhli znalecké dokazovanie, trvali na pokračovaní znaleckého dokazovania) na zloženie preddavku na znalecké dokazovanie uznesením (č.l. 1376) zo dňa 15.10.2018 v sume 700,- €. Uznesenie doručil súd žalovaným v rade 2 a 4, ktorí vzniesli námietku zaujatosti voči konajúcej sudkyni, ktorá námietka podľa obsahu podania však nebola námietkou zaujatosti, ale išlo o sťažnosť na prietahy v súdnom konaní, teda dôvod podľa § 49 ods. 3 CSP, ktorý nemôže byť predmetom konania o námietke zaujatosti. Táto skutočnosť bola žalovaným v rade 2 a 4 oznámená (č.l. 1408 spisu) rovnako tak ich sťažnosť proti uzneseniu o zložení preddavku bola uznesením súdu (č.l.1409-1410) zamietnutá. Pokiaľ žalovaní v rade 2) a 4) preddavok na znalecké dokazovanie ktoré navrhli nezložili v lehote stanovenej súdom, súd v nadväznosti na aktuálnu úpravu CSP § 253 ods. 3 navrhnutý dôkaz nevykonal. V tomto smere súd poukazuje na zodpovednosť tej ktorej strany za preukázanie nimi uvádzaných tvrdení. V tomto smere dáva do pozornosti, že strana (v tomto spore žalovaní), ktorá označila dôkazy avšak nezložila preddavok na realizáciu znaleckého dokazovania na preukázanie ich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe

rozhodnutia, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Nakoľko nebol zložený preddavok, súd na podklade iba listinných dôkazov produkovaných žalovanými nemohol sám z vlastnej iniciatívy (absencia odborných znalostí čo do zistenia majetku, finančných prostriedkov rozhodných pre posúdenie stavu ku dňu vystúpenia člena zo združenia) vyvodiť záver o dôvodnosti tvrdení žalovaných v rade 2 a 4 a v konečnom dôsledku musel súd iba konštatovať, že tvrdenia žalovaných v rade 2 a 4 sa nepotvrdili. Dôkazné bremeno predstavuje procesnú zodpovednosť sporovej strany za výsledok konania, pričom tento bol určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Pokiaľ nedošlo k nariadeniu znaleckého dokazovania zavinením žalovaných v rade 2 a 4, ktorí nezložili preddavok výsledkom pre túto stranu je nepriaznivé rozhodnutie pre neunesenie dôkazného bremena.

21. Súd na pojednávaní konanom 7.5.2019 zamietol i návrh žalovaných v rade 2 a 4 na doplnenie dokazovania v zmysle ich písomných podaní, nakoľko takto navrhnuté dokazovanie pri absencii (podľa názoru prioritného) znaleckého dokazovania súd považoval za neúčelné. Pokiaľ ide o výsluch svedka Š., ktorého navrhli vypočuť žalovaní v rade 2 a 4 súd má zato, že svedeckou výpoveďou nie je možné dokazovať odborné a relevantné skutočnosti, teda tie, ktoré majú/mali byť dokázané znaleckým dokazovaním príslušným znalcom zapísaným v zozname MS SR.

22. Súd v rámci odôvodnenia sa preto primárne zamerával iba na tvrdenia a dôkazy vo vzťahu nároku žalobcu voči žalovaným v rade 2) a 4), nie už voči zvyšným žalovaným s poukazom na ods. odôvodnenia rozsudku vyššie uvedeného.

23. Žalobca svoj nárok (pôvodne voči všetkým žalovaným) odvodzoval tým, že za obdobie hospodárskeho roku 1993 čiastočne podnikali všetci spoločne ale podnikateľskú činnosť vyvíjal najmä so žalovaným v rade 1), pričom účtovnú evidenciu viedli žalovaní 1 a 2, pričom podľa predložených dokladov mal vykázať zdaniteľný príjem v sume 17192,13 (517.930,- Sk) z ktorej sumy od žalovaného v rade 1 obdržal iba sumu 497,91 € (15000,- Sk). Opakovane žiadal žalovaného (1) o vyplatenie sumy podielu na zisku, ktorý mu však vyplatený nebol, preto podal tento návrh (žalobu). K podanej žalobe predložil kópiu Zmluvy o združení podnikateľov uzatvorenú podľa § 829 a nasl. OZ; žiadosť o potvrdenie daňového priznania žalobcu doručená daňovému úradu z 2.5.1994. V doplnenej žalobe (č.l. 27) žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že jeho činnosť žalobcu skončila v združení vystúpení 4.11.1993, poprel tvrdenie žalovaných, že jeho činnosť nebola adekvátna uzavretej zmluve. Upresnil, že žiadanú sumu požaduje a to jednak z titulu výplaty podľa § 839 OZ na majetku združenia žalovanými a jednak titulom vyporiadania majetku združenia podľa § 841 OZ. (pozn. súdu pokiaľ uplatňoval žalobca nárok aj podľa § 841 OZ v čase jeho právnej kvalifikácie združenie existovalo a trvalo, nárok preto mohol uplatňovať iba podľa § 839 OZ nie § 841, ktorý prichádza do úvahy len z dôvodu rozpustenia združenia).

24. Žalovaní v rade 2 a 4 vo vyjadrení k žalobe (č.l. 20) uviedli prostredníctvom právneho zástupcu, že žalobca vyvíjal minimálnu činnosť pre spoločnú činnosť danú účelom zmluvy o združení podnikateľov a z tejto skutočnosti vyplynul aj záver, že sa nezaujímal o ročné vyúčtovanie, nakoľko jeho podiel na dosiahnutých výsledkoch bol minimálny. Nie je pravdou, že by účtovnú evidenciu viedli žalovaní aj za žalobcu, bolo povinnosťou jeho, aby si viedol účtovnú evidenciu a navyše poukazujú na to, že žalobca zo združenia vystúpil 4.11.1993. O podnikateľskom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v rade 1 a nie sú informovaní. Pokiaľ by aj žalobcovi prináležal podiel z činnosti združenia, nejednalo by sa o podiel na zisku, ale o podiel na dosiahnutých príjmoch a vynaložených výdavkoch podľa § 12 daňového zákona.

25. Ku dňu rozhodnutia predmetom žaloby zostalo konanie o nároku žalobcu voči žalovaným v rade 2) a 4) vo vzťahu ku ktorým súd poukazuje na vykonané dokazovanie po opakovanom zrušení veci súdom vyššieho stupňa a vo vzťahu k ustálenému skutkovému stavu vo vzťahu žaloby žalobcu voči žalovaným iba v rade 2 a 4 súd uvádza nasledovné:

26. Uznesením Okresného súdu v Čadci 14Cb 108/1996-275 zo dňa 21.4.2004 bola pripustená zmena žaloby tak, aby žalovaní v 1. až 4. rade boli povinní zaplatiť sumu 4468,73 € (134.625,- Sk) spolu so 17,6 % úrokom z omeškania za obdobie od 2.5.1994 až do zaplatenia a žalovaný v 1. rade bol povinný zaplatiť žalobcovi 12522,- € (377.238,- Sk) spolu so 17,6 % úrokom z omeškania za obdobie od 2.5.1994 až do zaplatenia. V dôsledku úmrtia žalovaného v 3. rade do konania vstúpila ako žalovaná v rade 5) W. B., ktorá v zmysle uznesenia Okresného súdu v Opave sp. zn. 30D 333/2007-105, ktoré nadobudlo právoplatnosť 31.7.2008 sa stala preberateľkou dedičstva po svojom manželovi B. B. (pôvodnom žalovanom v rade 3).

27. Na daný spor súd aplikoval tieto zákonné ustanovenia:

Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

Podľa § 146 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatíu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

V zmysle § 1 ods. 2) Obchodného zákonníka, právne vzťahy uvedené v ods. 1) sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 829 ods. 1) Občianskeho zákonníka, niekoľko osôb sa môže združiť, aby sa spoločne pričínili o dosiahnutie dojednaného účelu.

Podľa § 829 ods. 2) Občianskeho zákonníka, združenia nemajú spôsobilosť na práva a povinnosti.

Podľa § 835 ods. 1) Občianskeho zákonníka, podiely na majetku získanom spoločnou činnosťou sú rovnaké, ak zmluva neurčuje inak.

Podľa § 835 ods. 2) Občianskeho zákonníka, zo záväzkov voči tretím osobám sú účastníci zaviazaní spoločne a nerozdielne.

Podľa § 839 Občianskeho zákonníka, účastníkovi, ktorý vystúpil alebo bol vylúčený sa veci vznesené do združenia vráti. Podiel majetku podľa stavu v deň vystúpenia alebo vylúčenia sa mu vyplatí v peniazoch.

28. Toto podanie (zmenu žaloby právneho zástupcu žalobcu) vo vzťahu aktuálne už iba k žalovaným v rade 2 a 4 (voči žalovaným 1 a 3 žaloba zamietnutá) súd posúdil podľa obsahu ako späťvzatie, nakoľko po zmene žaloby si žalobca uplatňoval sumu 4468,73 € (134.625,- Sk) a zvyšnú sumu si uplatnil voči žalovanému v rade 1, nie však už voči žalovaným v rade 2 a 4; rovnako tak došlo ku kvantitatívnej zmene čo do sadzby príslušenstva, kedy žalobca pôvodne žiadal priznať úrok z omeškania v sadzbe 22% - po zmene žaloby v sadzbe 17,6%. Napriek pripusteniu zmeny žaloby (ustálenie predmetu konania) súd tento úkon vyhodnotil ako späťvzatie (čiastočné) i s poukazom na uznesenie NS SR 6Cdo/99/2010 a pri aplikácii aktuálnej procesnej úpravy uvedenej v ust. § 144 a nasled. CSP za súhlasného stanoviska žalovaných v rade 2 a 4 (nesúhlas na výzvu súdu doručený nebol) konanie zastavil, nakoľko nezistil dôvody, ktoré by tomuto postupu bránili (výrok I. rozsudku). Pokiaľ právny zástupca žalobcu vzal podanú žalobu späť aj čo sumy 296,52 € (8.933,- Sk) a 22% úrok z omeškania toto jeho späťvzatie súd považoval za matematické pochybenie (nepresnosť) a zmätočné podanie (bez právneho významu) nakoľko nebolo zrejmé a ani po opakovanej výzve súd nezistil, v ktorej časti by malo byť konanie ešte zastavené, pokiaľ jeho nárok v tom čase voči žalovaným v rade 2 a 4 zostal v podaní nezmenený v zmysle pripustenej zmeny žaloby na pojednávaní č.l. 224 súdneho spisu. Zároveň právny zástupca žalobcu konštatoval, že späťvzatie čo do sumy 296,52 € malo relevanciu vo vzťahu k žalovanému v rade 1). Týmto bolo ustálené, že toto späťvzatie nemalo relevanciu vo vzťahu k žalovaným v rade 2 a 4 a nateraz (ku dňu rozhodovania) sa javilo súdu ako nadbytočné konať o späťvzatí, pokiaľ o podanej žalobe voči žalovanému v rade 1) právoplatne už bolo rozhodnuté. V rámci vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu tento na pojednávaní do zápisnice vyhlásil, že voči pôvodne žalovanému v rade 1) si uplatňujú nárok z titulu zániku združenia B. X. O.. a voči žalovaným v rade 1 - 4 z titulu nároku voči združeniu B. X. O..

29. Na pojednávaní (konanom 6.9.1996 č.l. 35 a nasl.) právny zástupca žalovaných v 2. a 4. rade sa vyjadril, že nemá vedomosť o existencii združenia B. X. O.. Právny zástupca žalovaných v 2. a 4. rade žiadal žalobu voči odporcom v 2. a 4. rade zamietnuť. Poukázal na znenie zmluvy o združení, z ktorej vyplýva, že nebolo povinnosťou len jedného účastníka združenia viesť účtovnú evidenciu, ale každý z účastníkov združenia v zmysle tejto zmluvy bol oprávnený viesť účtovnú evidenciu združenia.

Za združenie viedla účtovnú evidenciu pani O.. Žalovaní v 2. a 4. rade potvrdili tú skutočnosť, že v roku 1993 podnikali všetci spoločne, ale podnikateľskú činnosť vyvíjal najmä žalobca a žalovaní v 1. rade. Žalobca sa nezaujímal o ročné vyúčtovanie, nakoľko jeho podiel na dosiahnutých výsledkoch bol minimálny. Tvrdenia žalobcu, že mal so žalovaným v 1. rade predložených dokladov vykázať zdaniteľný príjem vo výške 517.930,- Sk nie je pravdivý ako aj to, že by vyzýval niektorého zo žalovaných na zaplatenie žalovanej sumy. Nakoľko žalobca svoje tvrdenia neoprel o preukázateľné dôkazy, nie je zrejme o čo opiera svoj návrh, žalovaní v 2. a 4. rade navrhli žalobu zamietnuť.

30. Žalovaný v rade 2) sa vyjadril, že začiatkom roka 1992 uzatvorili všetci piati zmluvu o združení, ktorá sa nachádza v spise a za rok 1992 dosiahli zisk asi 39832,70 € (1.200.000,- Sk) a keďže išlo o priaznivý hospodársky výsledok rozhodli sa pokračovať naďalej v činnosti združenia podľa zmluvy, neskôr dochádzalo medzi účastníkmi zmluvy k nezhodám a preto žalobca ako i žalovaní v rade 1 vystúpili zo združenia listom zo dňa 26.10. pričom v čase výpovede uviedol, že združenie naďalej existuje a účastníkmi združenia sú on a žalovaný v rade 4). Na pojednávaní konanom 14.1.1997 žalovaný v rade 2) uviedol, že odovzdal účtovné doklady účtovníčke na spracovanie daňového priznania za celé združenie „X. O.“.

31. Žalovaný v rade 4) sa k výpovedi žalovaného v rade 2) pripojil.

32. Právny zástupca žalovaných v rade 2 a 2 predložil súdu overenú kópiu zo dňa 26.10.1996 ZMLUVY o združení podnikateľov uzatvorenú medzi žalobcom (v rade 3 zmluvy) a žalovanými okrem iných i v rade 2 a 4, ktorý bola uzatvorená podľa § 829 OZ (č.l. 63 spisu), rovnako tak účtovnú závierku za rok 1993.

33. Na pojednávaní 12.11.1996 (č.l. 59 a nasl.) bola vypočutá svedkyňa B. O., ekonómka združenia, ktorá viedla účtovníctvo, s tým, že uviedla, že v roku 1992, keď robila účtovníctvo pre B. X. O., nebol žiadny problém. K hádkam došlo v roku 1993. Doklady na účtovanie najčastejšie predkladal žalovaný v 2. rade. Svedkyňa tvrdila, že spracovávala účtovníctvo združenia pod názvom „B. X. O.“. V lete 1993 nastal problém, účastníci sa pohádali a žalovaný v rade 2) jej povedal, aby zostala doma a účtovníctvo tam spracovávala. Účtovníctvo spracovávala na základe podkladov, predkladaných jednotlivými účastníkmi, ale najčastejšie žalovaným v rade 2), ktorý bol podľa nej koordinátorom združenia. V roku 1993 - druhý polrok predkladali doklady iba žalovaní v rade 2 a 4. Účtovné doklady spracovávala v mesiaci február 1994 a odovzdala ich Ing. Q. I.. Viedla dva peňažné denníky, pretože účtovné doklady sa týkali účtu vo VÚB, a.s. pobočka Čadca a tiež Komerčnej banky v Ostrave, kde sa viedlo účtovníctvo na základe českých korún a preto bolo potrebné viesť dva peňažné denníky. Podklady pre spracovanie daňového priznania odovzdala daňovej poradkyňi I.. Podklady predkladané žalovaným v 1. rade svedkyňa nepredkladala žalovanému v 2. rade na odsúhlasovanie, nakoľko bola v tom, že tieto sa netýkajú spoločného združenia. Vo vzťahu k účtu otvoreného v Komerčnej banke v Ostrave mali dispozičné právo len žalovaní v 1. a 4. rade. Žalobca dispozičné právo nemal. Svedkyňa daňové priznanie vypracované Y. I. odovzdala všetkým piatim účastníkom združenia, s tým, že títo ich podpísali a odovzdali. Pokiaľ ide o spracovanie podkladov, spracovával ich každý z účastníkov združenia podľa toho, kto mal vo svojom stave zamestnaných pracovníkov.

34. Svedkyňa Y. Q. I. (č.l. 69 a nasl.) vypočutá na pojednávaní tvrdila, že za žalovaného v 1. rade podala daňové priznanie, jednak za jeho výnosy, za Združenie B. X. O.. ako aj za údaje, ktoré boli uvedené v inom denníku, ktorý založila pani O. pre žalovaného v 1. rade. Tieto iné údaje boli údaje zo Združenia B. X. O.. Tento názov jej povedal buď žalovaný alebo pani O.. Svedkyňa robila daňové priznanie aj za ostatných účastníkov združenia. Pri tvorbe daňových priznaní prevzala dva doklady, účtovné denníky za B. X. O., vedené pre účet SR a v ČR. Za B. X. O.. doklady nemala, údaje mala asi od B., alebo pani O.. Do Združenia B. a spol. zaúčtovala len tie doklady, ktoré boli takto označené. Ostatné, ktoré boli predložené žalovaným v 1. rade, neboli takto označené, pričom platby boli realizované na úplne iný účet ako tie, ktoré boli otvorené v SR a ČR. Majetok B. X. O.. rozdelila po 20-tich % na každého, ostatné za B. X. O.. po 50-tich %.

35. V spore bol na základe súdom nariadeného znaleckého dokazovania vypracovaný posudok znalcom Y. U. B. evidovaný pod č. 1/99 vo veci stanovenia výšky podielu na majetku združenia fyzických osôb s názvom „X. O.“. k stavu 31.12.1993, ktorého znalca ustanovil súd uznesením zo dňa 9.4.1997, pričom znalec mal preskúmať doklady združenia s názvom B. X. O.. k stavu 31.12.1993. Mal zodpovedať úlohu: aká výška podielu na majetku Združenia s názvom B. X. O.. vyčíslená v peniazoch prislúcha navrhovateľovi (žalobcovi) ku dňu 31.12.1993.

36. Znalec na základe všetkých dokladov, ktoré mal k dispozícii došiel k záveru, že k 31.12.1993 žalobcovi prináleží podiel na majetku vo výške 4468,73 € (134.625,- Sk). V závere znaleckého posudku č. 1/1999, znalec Y. U. B. konštatoval, že pri vzniku združenia nebol evidovaný žiaden majetok a neboli zaznamenané žiadne vklady jednotlivých účastníkov do združenia na začiatku, to znamená, že v začiatkom spoločnej činnosti dochádzalo k prvým úhradám a použitiu finančných prostriedkov až z prvých spoločne dosiahnutých príjmov. Znalec konštatoval, že nakoľko ku dňu vystúpenia žalobcu zo združenia nebola vypracovaná mimoriadna účtovná závierka a výkazy, majetkové vysporiadanie bolo potrebné previesť k 31.12.1993 s tým, že stav majetku bol zdeterminovaný počiatočným stavom k 1.1.1993, ktorý bol totožný so stavom na konci roka všetkými príjmami a výdavkami združenia hospodársky vzťahujúcimi sa k obdobiu roka 1993 a tiež stavom záväzkov a pohľadávok vzťahujúcich sa k tomuto obdobiu. Znalec mal k dispozícii dva peňažné denníky ako činnosť združenia v Slovenskej republike a peňažný denník č. 2 ako činnosť združenia v Českej republike. Na základe zistených skutočností z rozborov podkladov, ktoré mal k dispozícii konštatoval, že žalobcovi prináleží podiel na majetku združenia fyzických osôb pod názvom B. X. O.. k dátumu 31.12.1993 vo výške 4468,73 € (134.625,- Sk). Posudok bol podaný 22.2.1999 a je evidovaný na č.l. 130 a nasled. súdneho spisu.

37. V konaní na pojednávaní bol vypočutý Y. B. (č.l. 149 a nasl.), ktorý vo výpovedi zotrval na podanom znaleckom posudku. Uviedol, že pri vypracovaní posudku vychádzal iba z účtovných dokladov týkajúcich sa združenia B. X. O.. Nebral do úvahy, že by malo existovať ešte iné združenie, tieto okolnosti sa v jeho posudku nepremietajú. Pokiaľ strany sporu namietali, že vo vyporiadaní sa nachádzajú príjmy a výdavky, prípadne iný majetok, či už žalobcu alebo žalovaného 1) prípadne združenia B. a spol. jednoznačne uviedol, že vychádzal iba z majetku vedeného v účtovnej evidencii združenia B. X. O..

38. Súd vykonal dôkaz dopytom na Daňový úrad Čadca ako správcu dane za účelom predloženia protokolov o daňovej kontrole za rok 1993 u jednotlivých daňových subjektov a to odporcov v 1. až 4. rade, ako aj dodatočným platobným výmerom daňového subjektu M. B., teda odporcu v 1. rade. Z daných listinných dôkazov bolo konštatované, že tieto boli aj podkladmi vypracovaného znaleckého posudku. Na návrh žalovaných súd vykonal dôkaz na IRB Ostrava, ktorý v rámci dokazovania vo veci mal preukázať, že odporca v 1. rade M. B. mal na uvedenom účte finančné prostriedky, ktoré mali byť prostriedky zo spoločného podnikania.

39. Zo zmluvy o združení (predloženej nielen vo fotokópii, ale i úradne overenej) mal súd preukázané, že účel zmluvy o združení je opísaný v jej čl. I. V čl. III, bod 4) je dohodnuté, že všetci spoločníci sú oprávnení viesť účtovnú evidenciu spoločnej činnosti - neskôr cez ekonóma spoločnej firmy. Pod bodom 5) čl. III sa účastníci dohodli na zriadení spoločného účtu vo Všeobecnej úverovej banke, a. s, pobočka Čadca, č. 384441-322/0200 a majú k nemu dispozičné právo. Ďalšie podmienky, t. j. oprávnenie konať v mene spoločníkov, uhrádzať náklady zo spoločnej činnosti, podiel na zisku a prípadne strate, ktoré výsledky ich zaväzujú rovnakým dielom a ďalšie podmienky uvedené v čl. IV. V čl. VII je dátum účinnosti zmluvy dohodnutý od 1.1.1992 na dobu neurčitú. Zánik združenia je v čl. VII špecifikovaný uvalením konkurzu, vzájomnou dohodou spoločníkov, úmrtím spoločníka, stratou spôsobilosti na podnikanie spoločníka a výpoveďou spoločníka. V prípade výpovede končí výpovedná lehota posledným dňom hospodárskeho roku, v ktorom bola písomná výpoveď spoločníka doručená. Vo všetkých prípadoch zániku spoločného podnikania v združení sa majetkové vysporiadanie medzi spoločníkmi vykoná podľa majetkového stavu spoločnosti zisteného účtovnou závierkou ku dňu zániku spoločnosti.

40. Vykonaným dokazovaním súd po skutkovej stránke mal preukázané, že dňom 1.1.1992 bola uzatvorená medzi účastníkmi konania zmluva o združení podnikateľov. Zmluvu uzatvorili žalobca a pôvodne označení žalovaní PK. B., W. B., B. B. a W. B. starší. V zmysle čl. 1 uzatvorenej zmluvy, účelom združenia je spoločné vykonávanie podnikateľskej činnosti pri prevádzaní stavebných prác na základe návrhu hospodárskej zmluvy A.B. O. L. č. 3/0685000/08 zo dňa 18.12.1991 a prípadne jeho dodatkom v priebehu roka 1992 a ďalších drobných stavebných objektov od zákazníkov z celej ČSFR. V zmysle čl. 3 uzatvorenej zmluvy, všetci spoločníci sú oprávnení viesť účtovnú evidenciu spoločnej činnosti - neskôr cez ekonóma firmy a za účelom spoločného podnikania si spoločníci zriadia spoločný účet v peňažnom ústave VÚB Čadca č. 384441-322/0200 a majú k nemu dispozičné právo. V zmysle čl. 4 ods. 2) na zisku a prípadnej strate spoločnosti sa účastníci podieľajú rovnakým dielom. V zmysle čl. 7 zmluva bola uzatvorená s účinnosťou od 1.1.1992 na dobu neurčitú s tým, že združenie zaniká okrem iných spôsobov aj výpoveďou spoločníka. V prípade výpovede končí výpovedná lehota posledným

dňom hospodárskeho roku, v ktorom bola písomná výpoveď druhým spoločníkom doručená. V priebehu konania bola zo strany právneho zástupcu žalovaných v 2. a 4. rade JUDr. Milana Chovanca predložená zmluva o združení podnikateľov, uzatvorená medzi tými istými účastníkmi, avšak s určitými odchýlkami od zmluvy predloženej žalobcom. Podstatný rozdiel je uvedený v čl. 3, ods. 2), keď v zmluve predloženej právnym zástupcom žalovaných v 2. a 4. rade je uvedené, že účastníci pri zabezpečovaní činnosti podľa tejto zmluvy vystupujú výhradne pod spoločným názvom B. X. O., pričom môžu používať skrátené označenie B. X. O... Toto ustanovenie v zmluve predloženej navrhovateľom úplne absentuje. Zmena je aj v ustanovení čl. III ods. 4) keď zmluva predložená právnym zástupcom žalovaných v 2. a 4. rade hovorí, že účtovnú evidenciu sú účastníci oprávnení a povinní viesť spoločne, neskôr prostredníctvom spoločného účtovníka firmy. Za účelom spoločnej činnosti si spoločníci zriadia spoločný účet vo VÚB Čadca č. 384441-322/0200. Iné účty sa môžu zriadiť len so súhlasom a dispozičným právom aspoň troch účastníkov. Obchody vykonávané cez iné účty, nie sú obchodmi združenia. V zmluve predloženej žalobcom slovné spojenie „spoločne“ v prvej vete odseku chýba, pričom posledná veta, ktorá hovorí o neplatnosti obchodov realizovaných cez iné účty, úplne chýba.

41. Súd v konaní na účinnosti pôvodného procesného predpisu (OSP) si zadovážil originál zmluvy, ktorú mal k dispozícii Daňový úrad Čadca ako hlavný kontrolór daní a ktorá predložená zmluva dňom 14.5.2010 zo strany správcu dane ako originál je totožná so zmluvou o združení podnikateľov predloženou žalovanými v 2. a 4. rade.

42. Nárok žalobcu voči žalovaným súd posúdil podľa ust. § 839 OZ veta druhá v spojení s ust. § 835 ods. 1 OZ. Zhodnotením vykonaného dokazovania po právnej stránke mal súd preukázané, že podnikateľské subjekty a to žalobca a žalovaní (pôvodne) v 1. a 4. rade založili združenie v zmysle § 829 ods. 1) a nasl. Občianskeho zákonníka. Preto súd v zmysle § 1 ods. 2) Obchodného zákonníka aplikoval na daný obchodno-právny záväzkový vzťah ustanovenia občianskeho zákonníka, v ktorých sú upravené práva a povinnosti postavenia a existencie združenia. Ako platnú súd vyhodnotil zmluvu predloženú žalovanými v rade 2. a 4., ktorá zmluva bola aj overená, nakoľko sa jednalo o kópiu L. W. A. Š. XX.XX.XXXX a ktorá je zhodná s kópiou súhlasnou s originálom predloženým Daňovým úradom Čadca. Túto zmluvu považovali za platnú okrem iného i strany sporu po vykonanom dokazovaní. Žalobca vystúpil zo združenia, čo medzi stranami sporné nebolo. Za okamih vystúpenia platí dátum 4.11.1993 a hoci v zmluve o združení bola určená „výpovedná doba“ ku koncu kalendárneho roka, súd poukazuje na to, že nemožno dohodou účastníkov združenia obmedziť právo účastníka vystúpiť zo združenia z vážnych dôvodov kedykoľvek (§ 838 ods. 1, veta druhá Občianskeho zákonníka). Pokiaľ žalovaný v rade 2) uvádzal v záverečnej reči, že z vykonaného dokazovania nevyplýval a nebol preukázaný dôvod vystúpenia zo združenia (vid' čl. 1428 spisu vyjadrenia k súdnemu sporu) v tomto smere súd poukazuje na výpoveď svedkyne O. ako i vyjadrenia žalobcu, ktorí potvrdzovali vážne nezhody medzi účastníkmi združenia (nakladanie s majetkom a pod.) v dôsledku ktorých 2 zo 4 členov zo združenia vystúpili - žalobca 4.11.1993 a pôvodne žalovaný v rade 1) 26.10.1993. Nezhody preukazuje i podnet vystupujúcich členov zo združenia adresovaný polícii (č.l. 19 spisu). Po výsluchu svedkyne Y. I., ktorá vypracovávala daňové priznania pre všetky daňové subjekty a výsluchu účtovníčky Samcovej, súd nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru ekonomika hospodárstva - odvetvie dane Y. U. B., ktorého úlohou bolo preskúmať podklady Združenia s názvom B. X. O.. k stavu 31.12.1993. Znalec dospel k záveru, že k 31.12.1993 navrhovateľovi prináleží podiel na majetku vo výške 134.625,- Sk v mene platnej ku dňu vystúpenia po prepočte aktuálne na platnú menu v sume 4.468,73 €. Znalec dôsledne vychádzal z dôkazov označených účastníkmi konania, najmä základných účtovných kníh za rok 1993. Analyzoval stav k 31.12.1993 a to v zmysle činnosti Združenia SR, kde bol vedený bežný účet vo VÚB, pobočka Čadca a ďalej činnosť združenia v ČR, kde bol vedený bežný účet Komerčná banka, a.s. pobočka Ostrava. Pokiaľ žalovaní v rade 2 a 4 predkladali súdu listinné dôkazy a výpočty, ktoré mali byť dôvodom na zmenu znaleckého posudku, resp. popretie nároku žalobcu na zaplatenie ním požadovanej sumy (upresnenej na základe posudku práve znalca Y. B.) toto súd vyhodnotil iba ako nepreukázanú obranu, nakoľko nezložením preddavku súd nevykonal znalecké dokazovanie na podporu či preukázanie tvrdení samotných žalovaných v rade 2 a 4 a preto v konečnom dôsledku súd pri rozhodovaní vychádzal práve zo znaleckého posudku Y. B. vypracovaného v tomto súdnom spore hoc so stavom k 31.12.1993, ktorý nárok v rozsahu 4.468,73 € mal súd za preukázaný, pritom poukazuje súd i na stanovisko znalca, ktorý uviedol, že ku dňu zániku účasti žalobcu v združení nebola vypracovaná mimoriadna účtovná závierka a výkazy, majetkové vysporiadanie bolo potrebné previesť k 31.12.1993 nakoľko žalovaní v rade 2 a 4 nepreukázali, že by výška podielu na majetku ku dňu vystúpenia žalobcu 4.11.1993 bola nižšia ako ku dňu stanovenom v posudku 31.12.1993 vypracovaného v danom súdnom spore.

43. Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania - nárok si žalobca uplatnil 2.5.1996, pokiaľ žalovaní v rade 2 a 4 namietali premlčanie nároku žalobcu (kvantitatívna a kvalitatívna zmena pripustená na pojednávaní) v tomto smere došlo iba k zníženiu uplatneného nároku voči žalovaným v rade 2 a 4 nie však k uplynutiu všeobecnej 3-ročnej premlčacej doby (§ 261 ods. 6 ObchZ v spojení s ust. § 101 OZ), čo konštatoval nielen okresný súd v rozhodnutí zo dňa 7.5.2015 ale najmä súd vyššej inštancie v rozhodnutí - odôvodnení na strana 8, 9 uznesenia 14Cob/118/2015 zo dňa 12.1.2016. Nárok bol uplatnený riadne v premlčacej dobe ktorá plynula do 6.11.1996 (3 roky od nasledujúceho dňa po vystúpení žalobcu zo združenia). Z vykonaného dokazovania bolo nepochybne preukázané, že žalobca zo združenia B. X. O. vystúpil dňom 4.11.1993 (aj keď bola dohodnutá výpovedná lehota iná podľa zmluvy ku koncu hospodárskeho roku), čo preukazujú písomné podania žalobcu ako i konštatovanie samotného žalovaného v rade 2 vo vyjadrení k žalobe, kde mimochodom poukazuje že žalobca zo združenia vystúpil k tomuto dátumu (vo výpovedi .."v nevhodnej dobe vystúpili na ujmu nás ostatných účastníkov združenia").

44. Súd zaviazal s poukazom na vyššie uvedené dôvody žalovaných v rade 2 a 4 zaplatiť žalobcovi z titulu postavenia solidárnych dlžníkov v prepočte konverzným kurzom na menu platiacu v čase vyhlásenia rozsudku celkovú sumu 4.468,73 €, ktorá predstavuje podiel na majetku združenia podľa § 839 OZ.

45. V zmysle § 517 ods. 2) Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

46. Úroky z omeškania majú povahu sankcie (sankčné úroky) za omeškanie dlžníka so splnením záväzku (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 369 Obchodného zákonníka). Úroky z omeškania sa platia popri samotnom dlžnom plnení stanoveným percentom z tej časti dlhu, z ktorej je dlžník v omeškaní, teda ktorú ešte nezaplatil. Sadzba úrokov z omeškania bola v dobe od 13.1.1996 do 31.12.2001 vo výške 17,6%.

47. Na podklade vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca si zákonný nárok na zaplatenie úrokov z omeškania uplatnil od 2.5.1994. Skutkové zdôvodnenie pre počiatok tohto nároku absentovalo, súd nemal preukázané, že by žalobca vyzval žalovaných v rade 2 a 4 na zaplatenie dlžnej sumy a preukázateľne sa žalovaní o nároku (pôvodne uplatnenom vo vyššom rozsahu) dozvedeli až dňom doručenia žaloby. 21.5.1996, pričom súd priznal žalobcovi nárok na zákonný úrok z omeškania 17,6% ročne od nasledujúceho dňa po doručení žaloby t.j. od 22.5.1996 do zaplatenia a vo zvyšnej časti presahujúcej žalobu žalobcu ako nie dôvodnú zamietol.

48. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

49. O trovách konania - nároku súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Pôvodne uplatnený nárok žalobcu voči žalovaným v rade 2 a 4 predstavoval sumu 16.694,21 (502.930,- Sk) t.j. 100%; v dôsledku dispozitívneho úkonu (späťvzatia) ďalej iba sumu (134.625,- Sk) v prepočte 4.468,73 € čo predstavuje reálny úspech žalobcu v rozsahu 26,77%. Žalovaní tak mali úspech v rozsahu 368.305,- Sk (pri späťvzati by súd aplikoval ust § 256 ods. 1 CSP, kedy by bol povinný žalobca uhradiť trovy konania žalovaným z dôvodu, že zavinil v tejto časti zastavenie konania) čo predstavuje v matematickom vyjadrení úspech 73,23% a reálny „čistý“ úspech predstavuje 46,46% (od úspechu žalovaných 73,23% odpočítaný úspech žalobcu 26,77%) v ktorom rozsahu súd žalovaným v rade 2 a 4 priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi. O konkrétnej sume po právoplatnosti rozsudku rozhodne samostatným uznesením poverený súdny úradník postupom podľa § 262 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Okresný súd Čadca v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, uvedie sa, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z. z.).